
APORTACIONES A LA CONSULTA PÚBLICA SOBRE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE LA IDENTITAT I EXPRESSIÓ DE GÈNERE

CONTRA EL BORRADO DE LAS MUJERES

APORTACIONES A LA CONSULTA PÚBLICA SOBRE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE LA IDENTITAT I EXPRESSIÓ DE GÈNERE

La plataforma Aliança contra l'Escombrat de les Dones vol fer palès tot el que suposa l'acord de Govern per aprovar el que de moment és una Memòria preliminar de l'Avantprojecte de Llei integral del dret al reconeixement de la identitat i expressió de gènere. Aquest text, que està sent objecte de consulta pública, implica introduir en les nostres lleis conceptes acientífics -"identitat i expressió de gènere"- que converteixen el sexe en quelcom irrellevant.

El Govern pretén eliminar la categoria jurídica "sexe" per substituir-la per un gènere autopercebut. I tenint en compte que el sexe és la base de la discriminació i la violència que patim les dones, el principal resultat d'aquesta decisió és la inseguretat jurídica, doncs totes les polítiques per combatre la desigualtat estructural que pateixen les dones es converteixen en irrellevants. Som davant d'una memòria preliminar d'avantprojecte de Llei essencialment misògina.

El feminisme fa segles que denuncia el gènere com l'eina cultural i social que diu a les dones a quins estereotips s'han de sotmetre i quins rols han d'adoptar. Pretendre que el gènere pot ser descrit com una "identitat sentida" permet afirmar, des dels poders públics, que les persones no conformes amb els estereotips i rols sexuals imposats per la societat responen a l'indicador que han nascut en un "cos equivocat". El que és, sense cap mena de dubte, una creença errònia i acientífica.

Aquesta fallàcia comporta un greu maltractament infantil. Nens i nenes estan sent avui en dia conduïts a l'hormonació i a la cirurgia de manera completament innecessària, posant en risc la seva integritat física i psíquica amb conseqüències irreversibles. Al mateix temps, se'ls està inoculant la idea profundament sexista de que hi ha jocs de nens i jocs de nenes, gustos diferents. És en base a aquests gustos i preferències que expressa de manera natural la canalla que nens i nenes corren el perill a Catalunya de ser considerats "trans". D'aprovar-se, aquesta nova Llei donaria per vàlida la creença que hi ha cervells "roses i blaus" que es corresponen als estereotips sexistes i no pas al sexe biològic.

El patriarcat no havia estat mai tan prop de l'èxit total en tota l'edat Contemporània. Negar el sexe i universalitzar el gènere com a factor alliberador implica negar que les dones pateixen violència i injustícies pel fet d'haver nascut dones. Si desapareix la categoria sexe de l'àmbit jurídic, desapareixen les lleis que protegeixen específicament les dones; si desapareix de l'estadística, s'ignoren les dades que afecten les dones; si el sexe és irrellevant en l'esport, es propicia el frau i el joc brut; si els espais segurs de les dones (cases d'acollida, banys, vestuaris, presons...) no es protegeixen en base al sexe, es posa en risc la seguretat conquerida de les dones.

La **ALIANZA CONTRA EL BORRADO DE LAS MUJERES** defensa els drets de les dones basats en el sexe i desemmascara les polítiques misògines segons les quals ser dona és un sentiment.

COS DE LES CONSIDERACIONS AL PROJECTE DE LLEI

1/ SOBRE EL DRET AL LLIURE CANVI DE SEXE REGISTRAL:

- ▶ Es pretén definir com a dret "l'autodeterminació de gènere" i que comporti un canvi de sexe registral amb el mer desig exprés de la persona, fins i tot essent aquesta menor. Aquest presumpte dret significa que qualsevol persona podrà canviar de sexe a la carta, sense tenir diagnòstic de transsexualitat. La liberalització del canvi del sexe presenta un impacte negatiu sobre les estadístiques que mesuren les desigualtats entre els sexes, sobre la integritat física de les dones preses, sobre els espais separats per motius de seguretat per les dones, sobre el dret de les dones a la paritat i a l'esport equitatiu, sobre la investigació sanitària que contempla les diferències físiques entre dones i homes. S'ha analitzat com afectaria aquest avantprojecte de llei a les nenes i dones, que són més de la meitat de la població? És a dir, el Govern té previst realitzar un informe d'impacte de gènere, tal com estableix l'Art. 36 b) Llei 13/2008, 5 de novembre, de la Presidència de la Generalitat i del Govern?

Legislar sobre l'autodeterminació de gènere entra en conflicte amb la prohibició de discriminació per raó de sexe, reconegut tant en la Constitució com en la CEDAW de les Nacions Unides. No existeix "el dret humà" dels homes a declarar-se dones.

- ▶ Aquesta iniciativa legislativa es fixa com objectiu principal "fer efectius els drets de les persones trans* en diverses esferes de la societat." Per assolir-ho, considera que "cal dotar la Generalitat de Catalunya d'un marc normatiu específic que reconegui el dret d'autodeterminació de gènere de les persones que manifesten una identitat de gènere diferent de l'assignada en el moment de néixer." Aquesta última asseveració és falsa. Al néixer no s'assigna cap gènere, s'observa un sexe. Es confon per tant, de forma interessada, el sexe i el gènere.

La distinció entre els termes sexe i gènere neix a mitjans del segle XX dins dels moviments en contra de la discriminació de les dones. El sexe seria el biològic i fisiològic, l'estatus biològic de la persona, i és expressió de la dualitat biològica home/dona, i el gènere seria el cultural, els rols socials assignats a cada un dels sexes, els patrons de comportament que la societat atribueix a cadascun d'ells. El gènere és la institucionalització social de la diferència social.

- ▶ En els termes que apareixen al Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, sexe és el conjunt de les peculiaritats bioquímiques, fisiològiques i orgàniques que divideixen els individus d'una espècie en mascles i femelles, mentre que el gènere és el grup al qual pertanyen els éssers humans de cada sexe en funció dels trets, dels rols i de les funcions que li són culturalment associats.

El sexe fa referència, doncs, a l'element biològic dels subjectes mentre que el gènere engloba aquelles facultats, virtuts o defectes que s'atribueixen a un o altre sexe com a resultat dels prejudicis socials. **El gènere no és una identitat, sinó una distribució de rols sexuals que apuntala la subordinació de les dones.**

- ▶ L'Estat Espanyol ja té una de les legislacions més obertes del món per permetre el canvi de sexe registral a les persones transsexuals. Des de 2007, amb la Llei de canvi registral, una persona transsexual pot modificar el seu nom i sexe legal en el DNI sense necessitat de realitzar cap cirurgia genital. Això sí, han de complir una sèrie de requisits com també ho han de fer les persones que volen veure reconeguda la seva condició de persona amb discapacitat o víctima de violència masclista, per esmentar alguns exemples.

Als països on s'ha incorporat aquest suposat dret a la "lliure determinació de la identitat de gènere" s'han produït situacions greus derivades de la seva pròpia definició, doncs aquest "dret" consisteix precisament en l'absència de qualsevol tipus de filtre, és a dir, en el fet que qualsevol persona pugui canviar de sexe registral mitjançant la mera declaració:

- Sense diagnòstic de disfòria de gènere.
- Sense que sigui necessària teràpia hormonal o tractament farmacològic.
- Sense accés a teràpia psicològica.
- Sense canvi de nom, aspecte o indumentària.
- Sense acreditar desig de permanència en el nou "gènere".
- Sense sentiment perllongat d'inconformitat amb el propi cos.

- Sense que es descartin trastorns psicològics que puguin conduir al rebuig temporal al cos (autisme, esquizofrènia, psicosis, trastorns obsessiu-compulsiu, etc.).
 - Sense evitar possibles motivacions espúries (eludir l'aplicació de la llei integral de violència masclista, accedir a espais exclusius de dones com vestidors freqüentats per noies i menors, participar en categories esportives, aprovar unes oposicions amb una marca física més accessible, accedir a quotes de treball femení, accedir a ajuts socials, anar a una presó de dones, etc.).
 - Sense que tinguin rellevància jurídica els antecedents penals d'agressió sexual, pederàstia o violència masclista.
- La normativa existent a la Llei 3/2007, de 15 de març, ja ofereix seguretat i certesa en la regulació d'aquesta matèria, per fixar principis i normes clares.

És necessari que s'estableixi una regulació clara i coherent que ofereixi tant seguretat jurídica com respecte als drets fonamentals de les persones transsexuals, sense vulnerar els drets conquerits de les dones.

Cal doncs estabilitat en aquesta matèria per raons de seguretat jurídica i interès general. La introducció d'un dret ficcionat, com el dret a l'autodeterminació de gènere, obre la porta a possibles abusos de drets que no podran ser denunciats ja que la mera denuncia es considerarà delictes d'odi o transfòbia.

La tècnica de "la ficció legal" és un recurs jurídic àmpliament utilitzat per atorgar a un fet que manca de regulació la consideració de realitat jurídica, i així fonamentar un dret. Ara bé, rectificar la menció del sexe en el registre civil sense control ni requisit, únicament amb l'auto-identificació de la persona interessada, pot comportar abusos de dret que quedarien impunes i sense conseqüències per l'infractor.

2/ SOBRE L'ARGUMENTARI POLÍTIC:

Es confon discriminar amb patologitzar. L'atenció sanitària i psicosocial està destinada a augmentar el benestar de la persona amb disforia i a alleujar el seu sofriment. L'objectiu preferible serà sempre l'erradicació de la disforia, l'acceptació del cos i la sana convivència amb la diversitat de rols i aparences. En aquesta línia, la disforia és una patologia que produeix sofriment i està induïda per la cultura sexista i els seus mandats de gènere, de manera comparable a l'anorèxia. En concret, la disforia de gènere està reconeguda en el DSM i en la CIE-11 (Classificació Internacional de Malalties), en aquesta última amb un canvi de nom, "incongruència de

gènere”. Hem de proposar la “desestigmatització” de les persones amb disforia de gènere, però no la negació de les seves problemàtiques.

Les persones amb incongruència de gènere en les diverses etapes de la vida tenen un fort malestar amb la seva anatomia sexual i un gran desig d'ésser d'un gènere diferent al seu sexe biològic. Aquesta incongruència, en l'adolescència i l'edat adulta es redueix el temps requerit per a establir el diagnòstic amb el qual es presta l'oportunitat d'accedir a serveis de salut de forma precoç i es redueixen els riscos que implica l'atenció no especialitzada; pel cas de la Discordança de Gènere en la Infància es fa el contrari, augmentat el temps requerit per establir el diagnòstic de 6 mesos a mínim 2 anys, a fi d'evitar els falsos positius producte de la inclusió de menors que mostren conductes o interessos de variabilitat de gènere.

Però què entén el cos legislador quan parla de despatologitzar? Si anem al Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans aquest terme no es troba recollit. Si es defineix patològic com “degut a malaltia”, utilitzar “des” indicaria que es pretén deixar de considerar la transsexualitat una patologia. Però patir una disconformitat amb el cos, no es pot considerar una patologia? El malestar que provoca, no hauria de rebre assistència mèdica? Com ja hem dit, sembla que confon despatologitzar amb desestigmatitzar. Catalogar o etiquetar un malestar o disfunció no suposa patologitzar una conducta. En incloure un trastorn en una o altra llista no s'estigmatitza o es discrimina a la persona que ho pateix. Són les persones les que discriminen, no la seva catalogació. El que hem de fer es legislar per desestigmatitzar com ja es va fer amb la “Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia”.

Lleis com l'actual proposta no proporcionen cap dret nou a les persones transsexuals (que ja són reconegudes legalment com el sexe registral al qual han transicionat) i no justifiquen el motiu pel qual haguessin d'eliminar-se els informes mèdics/psicològics.

Comparem algunes situacions: actualment les persones amb discapacitat han de sotmetre's a un procés de diversos anys de proves mèdiques i burocràcia per a poder accedir al certificat acreditatiu de la discapacitat. Igualment, les persones majors de 65 anys han de renovar amb major freqüència el permís de conduir, fent proves psicotècniques. Cap d'aquests grups socials denuncia que exigir aquests certificats sigui patologitzar-los, perquè s'entén que el procés de verificació no sols existeix per a protegir a tota la societat, sinó també als mateixos individus que passen per aquestes proves (si condueixes amb importants problemes de visió, pots causar-te un mal irreparable). Un altre exemple: les persones que desitgen treballar amb menors han de presentar un certificat de delictes sexuals, que acrediti que no representen un perill. Exigir un certificat de delictes sexuals no equival a afirmar que el col·lectiu de professorat estigui format per delinqüents sexuals. Exigir un document no significa estigmatitzar un col·lectiu ni pressuposar que té un comportament desviat.

És sabut que en la societat hi ha homes que són delinqüents sexuals o individus violents. En absència d'informes acreditatius de cap mena, res impedeix que aquests subjectes recorrin a l'autodeterminació de gènere per a tenir major accés a les seves víctimes (per exemple, accedint al mòdul femení en una presó, vestuaris de nenes i dones, cases d'acollida de dones maltractades amb menors,...).

Entenem que la burocràcia i els llargs processos sempre són onerosos per a les persones afectades. Aquesta queixa es repeteix entre les persones amb discapacitat, les víctimes de violència de gènere, que han de provar la seva situació amb una sentència condemnatòria que triga anys a arribar o amb uns informes assistència (que solen ser extremadament difícils d'aconseguir). Encara que aquests grups socials reivindiquen una important millora dels tràmits burocràtics, cap d'ells està reclamant la "lliure determinació" de la seva situació, perquè la ciutadania sap que el principi de seguretat jurídica, reconegut en l'article 9.3 de la Constitució, és la columna vertebral de tota justícia possible.

És comú que, enfront d'arguments com els que exposem, es repliqui amb la possibilitat d'establir clàusules "ex post" contra el frau (és a dir, que es castigui les persones que canviïn de sexe per a cometre un delicte). Tanmateix, això seria equivalent a permetre que qualsevol autodetermini el seu nivell de renda i deixar que posteriorment a Hisenda la tasca de localitzar, un a un, cada cas de frau. A més, com es poden aplicar aquestes clàusules quan l'única cosa que val és la mera voluntat de la persona? Fins i tot els homes que canviïn de sexe registral i cometin un delicte contra una nena o dona (per exemple a la presó, en un vestuari...) sempre podran argumentar que no són homes heterosexuais atacant nenes i dones, sinó que se senten dones lesbianes i que com a tals actuen.

En última instància, el que trobem en aquesta postura és "negacionisme" del patriarcat (considera que els delictes d'homes contra dones són "casos aïllats") i un error de ponderació (se situa el presumpte dret "a la identitat" per sobre del dret de les dones a no ser discriminades i agredides).

3/ SOBRE EL LÍMIT DE LA LLEI:

L'establiment per llei del "dret a l'autodeterminació de les persones en tots els àmbits de la vida" afecta només al sexe registral o també a la resta d'aspectes (edat, nacionalitat, ètnia, renda, estat civil, ...)? On és el límit? Autodeterminar-se legalment, per la mera voluntat, no és un dret, i encara menys, un dret humà.

S'ha analitzat com afecta a les estadístiques, a les polítiques d'acció positiva actuals cap a les dones, a l'esport femení, etc...? La teoria feminista ha establert que "sexe" alludeix al component biològic mascle/femella, mentre que "gènere" es refereix als estereotips socialment im-

posats a cada sexe a fi de mantenir la subordinació de les dones respecte dels homes. Aquestes definicions estan assentades actualment en l'ordenament jurídic. És important conservar aquesta diferència, perquè les mesures antidiscriminatòries necessiten el reconeixement del sexe dels individus. Una cosa és estendre excepcionalment la categoria legal "home" o "dona" a les persones del sexe contrari que compleixen uns requisits específics; una altra ben diferent és modificar la definició legal de "dona" o "home" per a tota la població, eliminant la rellevància jurídica de la corporalitat. Tal operació de suplantació elimina els drets de les dones enfront de la discriminació basada en el sexe.

Com afecta al llenguatge vinculat al procés de l'embaràs i el part on s'esborren les dones? A projectes de lleis semblants es parla de "cònjuge gestant", "progenitor no gestant", "persones amb capacitat gestant" i l'estrany concepte "vídua o cònjuge supervivent gestant". La generalització de termes com a "homes amb capacitat de gestar" aconsegueix que la realitat biològica manqui de qualsevol rellevància jurídica, perquè el mer esment del sexe biològic passa a considerar-se ofensiva. No existeixen els homes amb capacitat de gestar, existeixen les dones que experimenten disforia de gènere i que, malgrat aquesta disforia, decideixen gestar. L'embaràs i part són fenòmens exclusius de la biologia de les dones.

S'ha analitzat la inseguritat jurídica legislant sota el parany del concepte "trans"? Sota el paraigües "trans" es barregen realitats tan diverses com són travestits ocasionals, transsexuals, gènere fluid, neutre, gent no binària, homes que combinen talons i corbata, homes que es declaren dones lesbianes sense modificar cap aspecte, etc... Així doncs, no parlariem d'una població vulnerable definida, sinó de diversos conjunts i subgrups que no comparteixen les mateixes situacions de vulnerabilitat; per això, no hi ha justificació per donar el mateix tractament jurídic.

Pot una llei atacar la ciència i basar-se en dogmes com el queer? Les lleis no poden utilitzar expressions com "sexe assignat en néixer". Aquesta expressió produeix la impressió que el sexe ha estat triat pel metge o metgessa llançant uns daus al paritori. El sexe no és "assignat" sinó registrat i descrit, perquè el sexe és un fet empíric a observar. Ni a les persones transsexuals ni a les "transgènere" se'ls "determina erròniament el sexe" en el paritori. Cosa diferent és que després no se sentin conformes amb el seu cos o amb els estereotips de gènere que s'atribueixen a les persones del seu sexe. El dimorfisme sexual de l'espècie humana és un fet empíric evident i amb conseqüències socials que no poden ignorar-se (tal com ha demostrat per exemple la Covid, que afecta de forma diferent a dones que a homes i no a qui se sent dona o home, o gènere fluid, o no binari).

Un altre concepte que indueix a error: "identitat de gènere". Si el que es pretengués fos combatre la discriminació contra les persones transsexuals, això hauria d'anunciar-se de manera clara assenyalant que "es prohibeix la discriminació per raó de transsexualitat". És inaccepta-

ble tergiversar el concepte “gènere”, fent-lo semblar una identitat innata quan el seu significat és el d'estereotips sexistes impostos (feminitat i masculinitat). La idea que les persones “neixen” amb propensió a encaixar en uns estereotips sexuals reforça el sexisme, en fer creure que la feminitat i la masculinitat són

conductes innates i que, per tant, és inútil lluitar contra la divisió de rols sexuals. Per descomptat, hi ha un fet objectiu: existeixen les persones transsexuals. És a dir, existeixen persones que creuen estar “atrapades en un cos equivocat” i és necessari oferir-los protecció jurídica enfront de la discriminació. Ara bé, això no implica que l'ordenament jurídic hagi de reconèixer l'existència d'elements com la “identitat de gènere”. El gènere no és una identitat, sinó una distribució de rols sexuals que apuntalen la subordinació de les dones.

4/ SOBRE L'ÀMBIT COMPETENCIAL:

D'acord amb l'article 149.8 de la Constitució Espanyola, l'Estat **té competència exclusiva** sobre la següent matèria:

“8.ª Legislación civil, sin perjuicio de la conservación, modificación y desarrollo por las Comunidades Autónomas de los derechos civiles, forales o especiales, allí donde existan. En todo caso, las reglas relativas a la aplicación y eficacia de las normas jurídicas, relaciones jurídico-civiles relativas a las formas de matrimonio, ordenación de los registros e instrumentos públicos, bases de las obligaciones contractuales, normas para resolver los conflictos de leyes y determinación de las fuentes del Derecho, con respeto, en este último caso, a las normas de derecho foral o especial.”

La rectificació registral del sexe és per tant una matèria competència exclusiva de l'Estat i no de les Comunitats Autònomes. El marc normatiu que vol introduir l'avantprojecte per garantir el suposat dret d'autodeterminació de gènere no podrà preveure la rectificació registral, incomplint per tant un dels objectius principals de la norma. Aprovar una norma que envaeix clarament competències exclusives estatals incrementarà substancialment la inseguretat jurídica envers les persones transsexuals i les dones.

5/ SOBRE EL COLLECTIU “TRANS”.

La llei utilitza el concepte indeterminat “trans”, terme que vulnera el principi bàsic del nostre ordenament de “seguretat jurídica”, de l'Article 9 de la Constitució, en establir termes sense contingut explícit o objectivament confusos com ara “trans”.

El terme “transsexual” oferiria major seguretat jurídica.

- ▶ L'ordenament jurídic vigent assenyalava amb claredat qui són les persones transsexuals: aquelles que procedeixen al canvi de sexe registral després d'un diagnòstic de disfòria de gènere i un procés hormonal de dos anys. Així, les persones transsexuals són un grup social clarament definit que sofreixen una discriminació que és susceptible de ser estudiada a efectes de dissenyar polítiques públiques. El concepte "trans" d'aquest avantprojecte de llei engloba diferents sensacions, sentiments i percepcions subjectives basades en idees científiques que no es poden transformar en subjecte jurídic.
- ▶ Les persones transsexuals pateixen una profunda disconformitat amb el seu cos sexuat i és necessari oferir-los protecció jurídica enfront de la discriminació. Ara bé, això no implica que l'ordenament jurídic hagi de reconèixer l'existència de la suposada "identitat de gènere". Convenim que existeix un debat social sobre l'existència d'aquestes nocions metafísiques. Ara bé, aquestes haurien de quedar al marge de l'ordenament jurídic.
- ▶ Dit això, cal tenir especial cura amb la infància i l'adolescència. Cal que a les escoles i instituts no es doni entrada a aquestes idees científiques que reforcen els estereotips sexistes i contribueixen a la discriminació de les dones i de les persones homosexuals i transsexuals.
 - En els últims anys s'ha incrementat exponencialment el nombre d'adolescents que s'autodiagnostiquen com a "trans" de manera sobtada, encomanats, sobre tots a través de les xarxes socials. Menors que passen per moments de confusió i molt patiment com un assetjament escolar, o que tenen dificultats prèvies de salut mental, depressió, ansietat, trastorns de conducta alimentària. Nois i noies adolescents neurodivergents amb TDAH, altes capacitats o autisme, que troben refugi en les xarxes socials identificant-se amb persones que diuen ser diferents perquè són trans i que la solució de tot patiment passa per l'hormonació i l'alteració del seu cos, com la doble mastectomia, en el cas de les nenes. Aquest fenomen s'està estudiant des de l'any 2018, DGIR, Disfòria de Gènere d'Inici Ràpid.
 - L'ordenament jurídic ha d'estar en l'interès superior dels i les menors amb l'acompanyament de professionals de la salut per desenvolupar una pràctica professional basada en l'espera vigilant sense acceptar i reafirmar sense més, l'autodiagnòstic del nen o la nena, treballant amb teràpies exploratòries per si existeixen patologies prèvies responsables del patiment i la confusió del o la menor.
 - Els pares i mares han de poder exercir la seva pàtria potestat buscant la millor atenció per a les seves filles i fills, tant en l'àmbit sanitari com educatiu, fins i tot quan existeixi controvèrsia entre la seva postura i la dels seus fills o filles, exercint la pàtria potestat.

- Qualsevol intervenció des del centre escolar amb relació a l'alumnat amb "incongruència de gènere" o autodiagnòstic "trans" per part del o la menor, ha de realitzar-se prèvia informació i valoració conjunta amb la família. Els protocols educatius han de recollir l'obligació d'informar la família de qualsevol intervenció i de respectar l'exercici de la patria potestat.

6/ UNA NOVA LLEI MORDASSA.

La ciutadania té dret a tenir informació veraç i contrastada, una informació científica acurada que li permeti decidir sobre qüestions que afecten al seu futur. Voler convertir qualsevol opinió o informació en un possible delictes d'odi atemptaria no només contra la llibertat d'expressió sinó contra el dret de la ciutadania a estar ben informada. Volem remarcar que és simptomàtic que en la relació de delictes que s'inclouen en aquest avantprojecte no es contemplin ni la misogínia ni la lesbofòbia, que són els pals de paller de les actituds de discriminació que pateixen les dones. I això no és anecdòtic sinó que respon a una política patriarcal encaminada a silenciar les veus de les dones i les postures polítiques del feminisme. Legislar sobre aquestes percepcions acientífiques comporta fer passos enrere en l'àmbit de la ciència. És donar veu al terraplanisme i el creacionisme en detriment de la investigació i els estudis científics.

CONTRA EL BORRADO DE LAS MUJERES

